

Sag, der foreligger, paa en saadan Maade, at den overhoved kan søres videre, og der er Intet for Mindretallet, der er ubehageligere og fortrædeligere end at arbejde i en Session, som slet ingen Frugter sætter, eller hvor i hvert Fald Frugterne aldrig blive modne. Naar den ærede Ordfører nu konvulsivt anstrænger sig for at komme bort fra den Beregning, han har anstillet, maa den ærede Ordfører undskylde mig; han har regnet galt. Det kan ikke være rigtigt, naar man har med sig forskjellige Aldersklasser at gjøre, saa at sige: Vi tage et Middeltal deraf, og det give vi Enhver som Tillæg, medmindre da man har Sikkerhed for, at der er et nogenlunde lige stort Antal i hver Klasse, ellers bliver Beregningen gal. Men nu vil den ærede Ordfører, dersom han blot vil kaste et Blik paa en af de Fortegnelser, som jeg forresten ikke tror er omdelt, men som viser, hvorledes Postvæsenets Lønninger stille sig i hvert Finantsaar, se, hvilket forsvindende Antal det er, der er i ældste Lønningsklasse, og hvor stort Antallet er af dem, der have været under 5 Aar eller lidt over 5 Aar, saaledes at de ældste Tillæg kun kunne indtræde med ringe Vægt i Beregningen. Naar den ærede Ordfører siger, at det kan være nødvendigt at stille sig saaledes for Ministeriets Bedkommende for at komme til en Sammenligning, skal jeg i og for sig ikke have Noget imod at indrømme den ærede Ordfører, at han regner galt paa to Steder og naar han da ad denne Vej nøies med at komme til det Resultat, at han siger: Forholdet, Merudgiften, mellem det ærede Ministerium og vort Forslag er omtrent som 38 til 24, saa kan det omtrent være rigtigt, det vil jeg ikke benegte, det kan passe nogenlunde; men det er noget helt Andet at sige: Mere end det Nuværende er Regjeringens Forslag 38 pCt., og mere end det Nuværende er Mindretallets 24 pCt., og det er det, jeg opponerer imod, thi det er klart, at hvis man regner rigtig, maa man komme til det samme Resultat som den ærede Minister. Det er tydeligt nok. Forskjellen mellem Beregningen af Alderstilløbene efter Ministerens og hans egen Beregning kan det ærede Medlem ikke komme fra. Naar den ærede Ordfører mente, at Tabel II. har generet Mindretallet, som han udtrykte sig, skal jeg oprigtig tilstaa, at det har den ikke. Denne Tabel II. har jeg længe haft liggende hos mig, og det var noget af det Første, jeg regnede ud, men den har ikke i nogen Maade generet mig. Det er imidlertid lige saa klart, at for en retfærdig Fordeling af Lønningsstøtterne giver denne Tabel ikke det ringeste Udbytte. Lige overfor det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) skal jeg sige, at han saavel som det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) stillede sig paa den Maade, som er den eneste korrekte, thi det er klart, at Forholdet slet ikke har været det, at Flertallet har givet efter, og

at vi saa ere komne med vort Ultimatum, det er slet ikke Forholdet. Forholdet er det, at Flertallet fra Begyndelsen af har dannet sig sit Forslag, som det ikke er gaaet en Løddel fra, Mindretallet havde sit Forslag, den ærede Minister erklærede Flertallets Forslag for inacceptabelt, og saa gjorde vi ved at stemme vore Fordringer ned til det allermindste Minimum, vi troede at kunne gaa ned til, et Forsøg paa at bevæge Flertallet til at komme til en Overenskomst; men det er dog klart, at naar vi have stemt vore Fordringer ned til et Minimum, kunne vi ikke gaa under det, og der ligger det hele Ultimatum, rigtignok i en forvansket Stikelse. Naar det ærede Medlem ønskede, at Mindretallet skulde tiltræde Flertallets Ønske om en forandret Ordning af vor Overpostbestyrelse, skal jeg sige, at dertil er Mindretallet meget villigt, ja ganske overordentlig villigt, jeg tror, at Mindretallet maatte var nok saa villigt dertil som en Del af Flertallet, thi der var en Del af Flertallet, som, hvis jeg huffer ret, mente, at naar vi nu vare komne ind i en Ordning og havde prøvet den saa kort, saa kunde vi prøve den noget længere for at se, om den dog ikke udviklede sig paa en heldigere Maade. Men Spørgsmaalet er ikke det ved denne Lov her, og det er i det Hele taget en mislig Sag i en Lønningslov at ville foretage organisatoriske Forandringer. Overhovedet har jeg ligesaa Begyndelsen, da dette Spørgsmaal kom frem, stillet mig til det som til et Spørgsmaal, der formentlig burde afgjøres udenfor denne Lov, og jeg tror ogsaa, at det har været en Følelse hos Flertallet, at det Hele var et Ønske, der skulde stilles frem, for at man kunde komme til et Samraad med den ærede Minister derom, og denne, hvis han da deraf fandt Anledning dertil, bagefter kunde bringe det frem for Thinget. Den overordentlig ufuldkomne og ubestemte Form, hvori Spørgsmaalet nu foreligger her, synes navnlig beregnet paa at give Thingets Medlemmer Leilighed til at udtale sig derom, for at Regjeringen kunde faa en Ledetraad til, hvad der var Folkethingets Anskuelse i saa Henseende, og for at, som sagt, den, hvad der upaatvilelig var det Rigtigste, selv kunde tage Sagen i sin Haand og forelægge et Forslag i denne Retning.

Ordføreren (Lauber): Jeg tror, at den Maade, hvorpaa den meget ærede Minister stiller sig til Flertallets Forslag, ikke kan kaldes ganske skjøn som. Den høitærede Minister har stillet et Forslag, som medfører en meget betydelig forøget Udgift for Statskassen. Flertallets Forslag gaar ind paa omtrent to Trediedele af den Forsøgelse i Udgiften, som den meget ærede Minister foreslaar, og den høitærede Minister lader os ikke engang vide, hvilke Indvendinger han har at gjøre derimod. Jeg tør maatte, da der er blevet sagt saa meget om Udvalget, tillige meddele, at den høit-